

การพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

Development of Curriculum Administration System for Bachelor of Education
Program in Chinese of Rajabhat Universities in the Upper Northern Region

Lai Yan*

ชูชีพ พุทธประเสริฐ**

Choocheep Puthaprasert

พรรณี สุวตถิ***

Panee Suwatthee

ภูเบศ พวงแก้ว***

Phubet Pongkaew

Received : December 6, 2022

Revised : August 29, 2023

Accepted : November 27, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการหลักสูตร รวมถึงศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางมาพัฒนา ตรวจสอบและประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตร กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน นักศึกษาคณะครุศาสตรสาขาวิชาภาษาจีนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบนจำนวน 4 แห่ง วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูลในการวิจัยคือ แบบสอบถาม การประชุมสนทนากลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และแบบประเมิน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการหลักสูตรด้านการวางแผน การนำหลักสูตรไปใช้ ด้านกำกับติดตามนิเทศ ด้านการประเมิน มีสภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน 2.ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตร

*นักศึกษาคณะครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
PhD in Education Administration, Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University
(Corresponding Author) e-mail: laiyan@yxnu.edu.cn

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Lecturer in Education Administration, Graduate School of Chiang Mai Rajabhat University

***อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Lecturer in Education Administration, Faculty of Education Chiang Mai Rajabhat University

ประกอบด้วยปัจจัยภายใน 4 ด้าน คือ 1) บุคลากรมี 11 ปัจจัยย่อย 2) งบประมาณมี 7 ปัจจัยย่อย 3) การบริหารจัดการมี 13 ปัจจัยย่อย 4) วัสดุอุปกรณ์มี 4 ปัจจัยย่อย และปัจจัยภายนอก 4 ด้าน คือ 1) ด้านสังคมมี 8 ปัจจัยย่อย 2) ด้านเทคโนโลยีมี 6 ปัจจัยย่อย 3) ด้านเศรษฐกิจมี 4 ปัจจัยย่อย 4) ด้านการเมืองมี 6 ปัจจัยย่อย ส่วนแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนหลักสูตร ควรเน้นการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูล การสร้างเครือข่าย มีโครงการกิจกรรมเป็นต้น 2) ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ควรส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร และนักศึกษาที่มีความรู้เชิงบูรณาการระหว่างวิชาชีพครูกับวิชาเอก 3) ด้านกำกับติดตามนิเทศการใช้หลักสูตร ควรเน้นการวางแผน รายงานการปรับปรุงระบบและกลไกตามผล 4) ด้านการประเมินหลักสูตร ควรกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ การประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญและเหมาะสม การสรุปผลการประเมินและจัดทำรายงานผลการประเมิน 3.ระบบการบริหารจัดการหลักสูตรประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ผลการตรวจสอบระบบการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่ามีความถูกต้องและความเหมาะสมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนผลการประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตรพบว่าเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ระบบการบริหารจัดการ / หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน / มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

ABSTRACT

The objectives of this research were to investigate current and derisible contexts of educational curriculum administration, Chinese Program, of Rajabhat University Group in the upper northern region, to examine the factors related to and development guidelines for the educational curriculum administration system, to develop and verify the system, and to assess the educational curriculum administration system. The informants consisted of administrators, Chinese teachers, educational undergraduate students in Chinese program, and individuals involved in the Chinese program in four universities in the upper northern region. The research instruments comprised a questionnaire, focus-group discussion agenda, a workshop, and an assessment form. The quantitative data were statistically analyzed for percentage, mean, and standard deviation. The qualitative data were synthesized, summarized, and presented descriptively. The research results revealed that, for the current contexts of the curriculum administration, curriculum implementation, curriculum implementation, monitoring and supervision of curriculum implementation, and curriculum assessment were generally at a high level, and the desirable contexts were also at a high level. The factors related to the development of the curriculum administration system comprised four aspects of internal factors, which included internal personnel with nine sub-factors, budget with six sub-factors,

administration with 12 sub-factors, and facilities with four sub-factors; and four aspects of external factors, which included society with seven sub-factors, technology with six sub-factors, economy with four sub-factors, and politics with six sub-factors. The guidelines for developing the curriculum administration system consisted of four components. Firstly, curriculum planning should focus on studying and analyzing data, establishing networks among universities and domestic and international specialists, having activities and programs for students to practice and sharpen their skills and experiences, Secondly, curriculum implementation should emphasize the promotion and development of personnel, integrated knowledge between teachership and major subjects, and implementation of assessment results for development. Thirdly, monitoring and supervision of curriculum implementation should focus on collaborative planning among concerned individuals, reports on result-based improvement of systems and mechanisms, formation of criteria, and scrutiny of supervision and monitoring results from various sectors. Finally, curriculum assessment should emphasize specification of guidelines and criteria, assessment by specialized and suitable committee, and summary and report of assessment results. The curriculum administration system was composed of seven components. The verification results revealed that the accuracy and propriety of the system passed the predetermined criteria. The assessment results of the system revealed that its feasibility was at a high level and its utility was at the highest level.

Keywords : Administration System / Bachelor of Education Program in Chinese / Rajabhat Universities in the Upper Northern Region

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดของประเทศจีน ส่งผลให้ประเทศจีนมีบทบาทหน้าที่และอิทธิพลอย่างมากในระดับภูมิภาคและระดับโลก ภาษาจีนจึงกลายเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมจากประเทศต่างๆ และมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาจีน จึงได้นำภาษาจีนบูรณาการเข้าสู่ระบบการศึกษาของชาติไทย นอกจากนี้แล้ว ภาษาจีนยังได้รับการบรรจุให้เป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่นักเรียนใช้สอบเข้ามาวิทยาลัยได้ในปี พ.ศ. 2541 ทำให้สถานศึกษาระดับชั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาเปิดสอนวิชาภาษาจีนอย่างกว้างขวาง จำนวนสถานศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนและจำนวนผู้เรียนที่เรียนภาษาจีนที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลให้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของสถานศึกษาระดับต่างๆ ยังไม่ได้ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะปัญหาในด้านการขาดแคลนครูผู้สอนภาษาจีนในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2016, p.24) จึงได้นำเสนอข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อเป็นแนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนภาษาจีน คือการเร่งรัดให้มี

การผลิตบุคลากรการสอนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยที่มีคุณภาพให้มากขึ้น เพื่อที่จะสามารถรองรับการพัฒนาและการขยายตัวของสาขาวิชาภาษาจีนในปัจจุบัน ซึ่งมีผู้สนใจศึกษาเป็นจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และควรพึ่งพาครูอาสาสมัครชาวจีนให้น้อยลง เพื่อแก้ปัญหาเรื่องคุณภาพการสอนทั้งระบบอันเนื่องมาจากปัญหาครูอาสาสมัคร

นอกจากนี้แล้ว ปัจจุบันสังคมเข้าสู่ยุคดิจิทัล โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การศึกษาในปัจจุบันจึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาผู้เรียนให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะที่เหมาะสมกับสังคมยุคใหม่ ดังนั้นครูจะเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการจัดการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tangpakorn (2020, pp.21-31) พบว่า ครูในการศึกษายุคใหม่ไม่ใช่เป็นเพียงครูที่มีบทบาทเป็น “ผู้สอน” เท่านั้น สถาบันและหลักสูตรที่มีหน้าที่ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาควรตระหนักถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับครูในยุคใหม่เพื่อมุ่งเน้นการผลิตครูให้มีคุณภาพทั้งความเข้มแข็งทางวิชาการ และทักษะที่จำเป็นในวิชาชีพ เช่นเดียวกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (Education Reform Commission, 2020, p.309) ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาในโลกยุคใหม่จึงต้องปรับตัวให้สอดคล้องและพร้อมรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งปัจจุบันและอนาคตสถาบันการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันผลิตครูจะต้องปรับบทบาทการผลิตครูที่มีสมรรถนะสูงและเป็นความต้องการของประเทศ โดยปรับหลักสูตรและกระบวนการผลิตครูให้เหมาะสมกับสังคมยุคใหม่ สภาพพื้นที่ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย หลักสูตรและกระบวนการผลิตครูจึงต้องปรับปรุงเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่ต้องเรียนรู้ในเรื่องใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ครูต้องเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงตามบริบทของภูมิภาคและโลกและยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณครูอย่างเข้มแข็งในท่ามกลางสังคมที่เปลี่ยนแปลงและพลิกผัน

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการบริหารหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน เป็นประโยชน์ต่อการบริหารหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และสามารถใช้เป็นแนวทางประกอบการเปิดสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน ตลอดจนผู้บริหารสามารถนำระบบไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน
3. เพื่อพัฒนา และตรวจสอบระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

4. เพื่อประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการหลักสูตร

1) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง อุตรดิตถ์ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ประเภทผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนของคณะครุศาสตร์ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 30 ท่าน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ประเภทนักศึกษา คณะครุศาสตร์สาขาวิชาภาษาจีน(หลักสูตร 4 ปี)ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งเป็นนักศึกษาปี 3 และปี 4 จำนวน 292 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie & Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 166 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการหลักสูตร โดยผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.6-1.00 มาสร้างเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3) วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือการเก็บรวบรวมข้อมูล ประสานงานกับผู้อำนวยการสถานศึกษา และส่งแบบสอบถาม โดยใช้ Google Form ให้ผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน

4) การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ นำผลของการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มาหาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) โดยใช้สูตร $PNI_{modified}$ ของ Wongwanich (2007, p.279)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตร

1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ตัวแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ 1 คน ตัวแทนรองคณบดีฝ่ายวิชาการ 1 คน อาจารย์ประธานหลักสูตร 4 คน อาจารย์ผู้สอน 4 คนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนภายนอก 1 คน รวมจำนวน 11 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ประเด็นสนทนากลุ่ม

3) วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องจัดทำประเด็นสนทนากลุ่มและแบบบันทึกผลการสนทนากลุ่มครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อพัฒนา และตรวจสอบระบบการบริหารจัดการหลักสูตร

1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลในการร่างและตรวจสอบระบบบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีนเลือกแบบเจาะจงประกอบด้วย ตัวแทนรองคณบดีฝ่ายวิชาการ 1 คน ประธานหลักสูตร 4 คน อาจารย์ประจำหลักสูตร

ภาษาจีน 4 คนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน รวมจำนวน 9 คน

- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบตรวจสอบระบบด้านความถูกต้องและด้านความเหมาะสมของระบบการบริหารจัดการ และแบบบันทึกการประชุมเชิงปฏิบัติการ
- 3) วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล การประชุมเชิงปฏิบัติการ
- 4) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในการยกร่างระบบการบริหารจัดการหลักสูตร ส่วนการตรวจสอบร่างระบบใช้การหาความถี่และร้อยละ

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตร

- 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ตัวแทนรองอธิการฝ่ายวิชาการ 1 คน ตัวแทนรองคณบดีฝ่ายวิชาการ 1 คน ตัวแทนประธานหลักสูตร 1 คน ตัวแทนอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน 1 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน ตัวแทนผู้ใช้บัณฑิต 1 คน ตัวแทนครูที่เลี้ยงภาษาจีนในโรงเรียนฝึกงาน 1 คน ตัวแทนผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากภายนอก 1 คน ตัวแทนนักศึกษา 1 คน และตัวแทนศิษย์เก่า 1 คน รวมจำนวน 9 คน
- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของระบบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
- 3) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย และทำการวิเคราะห์เนื้อหากรณีเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านการวางแผนหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การกำกับติดตามในเทศหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า การวางแผนหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ การกำหนดอาจารย์พิเศษหรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเข้ามาร่วมในการวางแผนหลักสูตร การวางแผนส่งเสริมสนับสนุนในการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดทำหลักสูตร
2. สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้ง 4 องค์ประกอบ เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า การนำหลักสูตรไปใช้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ ได้แก่ ผู้เรียนที่สอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ นักศึกษามีความรู้ ความสามารถทักษะในด้านวิชาภาษาจีนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ มีการส่งเสริมสนับสนุนอาจารย์ผู้สอนให้มีความสามารถจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. ด้านความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่า องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือการนำหลักสูตรไปใช้ ประเด็นที่มีความจำเป็นมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ ผู้เรียนที่สอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ นักศึกษามีความรู้ ความสามารถทักษะในด้าน

วิชาภาษาจีนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ ที่หลักสูตรกำหนดไว้ หลักสูตรมีการจัดห้องเรียนนวัตกรรมที่มีความพร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพและเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

4. ผลการศึกษาปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนตาม 4 Ms พบว่า ปัจจัยด้านคน (Man) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรประกอบด้วย 11 ปัจจัยย่อย ปัจจัยด้านงบประมาณ (Money) ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 7 ปัจจัยย่อย ปัจจัยด้านการจัดการ (Management) ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 13 ปัจจัยย่อย ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material) ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 4 ปัจจัยย่อย ส่วนปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนตาม STEP ปัจจัยด้านสังคม S (Social Factors) ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 7 ปัจจัยย่อย ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี T (Technological Factors) ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 6 ปัจจัยย่อย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ E (Economic Factors) ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 4 ปัจจัยย่อย ปัจจัยด้านการเมือง P (Political Factors) ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 6 ปัจจัยย่อย

5. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่า

1) การวางแผนหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า(Input) ควรเน้นการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของหลักสูตรที่มีอยู่ ผู้บริหารควรวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจและเป้าหมายของการจัดการศึกษา ด้านกระบวนการ (Process) ควรสร้างเครือข่ายหรือหาช่องทางให้ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการเรียนการสอนภาษาจีนภายในและนอกประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรและในดำเนินการจัดการศึกษา ด้านผลผลิต (Output) ควรมีโครงการกิจกรรมที่เอื้อให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกทักษะประสบการณ์ด้านภาษาจีนที่ดีไปเป็นครูผู้สอนภาษาจีนในท้องถิ่นตามที่นักศึกษาต้องการหรือการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางภาษาจีนในวาระและโอกาสที่เหมาะสม ด้านการสะท้อนกลับ (Feedback) ควรมีการวิเคราะห์ผลการสะท้อนปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

2) การนำหลักสูตรไปใช้ ด้านปัจจัยนำเข้า(Input) ควรเน้นส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถ ทั้งด้านวิชาการและเทคโนโลยี ด้านกระบวนการ (Process) ควรส่งเสริมและพัฒนาความรู้เชิงบูรณาการระหว่างวิชาชีพครูกับวิชาเอก การใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการศึกษาสำหรับการจัดการเรียนรู้ให้มากขึ้น ด้านผลผลิต (Output) นักศึกษาควรมีความรู้ความสามารถทักษะภาษาจีนต่างๆ สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและบูรณาการกับวิชาชีพครูได้ ด้านการสะท้อนกลับ (Feedback) ควรนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการนำหลักสูตรไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม

3) กำกับติดตามนิเทศการใช้หลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า(Input) ควรวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และผู้เกี่ยวข้องในด้านการนิเทศ/กำกับ/ติดตามใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบด้านกระบวนการ (Process) ควรรายงานการปรับปรุงระบบและกลไกตามผลการประเมินหรือบทวนในประเด็นการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนและการจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการและสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านผลผลิต (Output) ควรจัดทำหลักเกณฑ์

กำกับนิเทศติดตามหลักสูตรที่ชัดเจนในทั้งก่อน ระหว่างและหลังการใช้หลักสูตร ด้านการสะท้อนกลับ (Feedback) ควรนำผลจากการนิเทศ ติดตาม กำกับดูแลคุณภาพจากฝ่ายต่างๆ มาพิจารณาประเมินผลอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ

4) การประเมินหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า(Input) ควรกำหนดเวลาและวิธีของการประเมินทั้งก่อน ระหว่างและหลังการใช้หลักสูตรอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง ด้านกระบวนการ (Process) ควรประเมินหลักสูตรโดย คณะกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญเหมาะสมกับหลักสูตรที่ประเมิน โดยการใช้วิธีการประเมินหลักสูตรที่หลากหลายทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจนได้สารสนเทศที่ต้องครบถ้วน สามารถนำมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพอย่างสร้างสรรค์ ด้านผลผลิต (Output) ควรสรุปการประเมินผลการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมิน มาใช้ปรับปรุงหลักสูตร ด้านการสะท้อนกลับ (Feedback) ควรจัดทำรายงานให้เห็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสการพัฒนาจากผลการดำเนินงานหลักสูตรเพื่อการพัฒนาอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์

6. ผลการร่างระบบการบริหารจัดการหลักสูตรประกอบด้วย 7 องค์ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 สิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยภายนอก 4 ด้าน คือ 1) ด้านสังคมมี 7 ปัจจัยย่อย 2) ด้านเทคโนโลยีมี 6 ปัจจัยย่อย 3) ด้านเศรษฐกิจมี 4 ปัจจัยย่อย และ 4) ด้านการเมืองมี 6 ปัจจัยย่อย องค์ประกอบที่ 2 บริบทปัจจัยภายในประกอบด้วย 1) บุคลากรมี 9 ปัจจัยย่อย 2) งบประมาณมี 6 ปัจจัยย่อย 3) การบริหารจัดการมี 12 ปัจจัยย่อย และ 4) วัสดุอุปกรณ์มี 4 ปัจจัยย่อย องค์ประกอบที่ 3 หลักการ องค์ประกอบที่ 4 จุดมุ่งหมาย มี 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรทั้ง 4 ด้านตามแนวคิดทฤษฎีเชิงระบบประกอบด้วยหน่วยระบบย่อย 4 หน่วย มี 49 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 ผลผลิต มี 8 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 7 เงื่อนไขความสำเร็จ มี 5 ตัวบ่งชี้ ส่วนผลการตรวจสอบระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน พบว่า มีความถูกต้องและความเหมาะสมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

7. ผลการประเมินระบบการบริหารจัดการหลักสูตรฯพบว่า มีความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ ได้แก่ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ ด้านผลผลิต ด้านหลักการและจุดมุ่งหมาย ส่วนความเป็นไปประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับ ได้แก่ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ ด้านผลผลิต ด้านหลักการ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยขั้นตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่า ด้านการวางแผนหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การกำกับติดตามนิเทศหลักสูตร การประเมินหลักสูตรทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันที่ต่ำสุด คือ การวางแผนหลักสูตร โดยมีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การกำหนดอาจารย์พิเศษหรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเข้ามาร่วมในการวางแผนหลักสูตร แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏควรต้องสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์พิเศษหรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเข้ามาร่วมในการวางแผนหลักสูตรและกำหนดแผนงาน และนโยบายให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรที่ดีและมีประสิทธิผล จำเป็นต้องมีจุดเริ่มต้นจากการวางแผนที่ดี โดยต้องอาศัยการศึกษาวิเคราะห์ความรู้หลายๆ ด้านจากผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้านและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ซึ่งเป็นไปตาม

แนวคิดของ Chanwattanawong (2014, p.127) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรนักพัฒนาหลักสูตรต้องทำอย่างมีหลักการ มีระบบ พัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ควรมีผู้เชี่ยวชาญภายนอก เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการหลักสูตรพบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการการนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนที่สอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน)ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ความต้องการในการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้และทักษะภาษาจีนให้มีมาตรฐานที่หลักสูตรกำหนดไว้ ดังนั้น การบริหารหลักสูตรต้องจัดรายวิชาเตรียมสอบ HSK (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน) ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และกำหนดเป้าหมายว่า ผู้เรียนจะต้องสามารถนำความรู้ประยุกต์ใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Akkhasriworachote (2018, pp.201-223) พบว่า การพัฒนาหลักสูตรควรศึกษาวิเคราะห์ความต้องการทางด้านสังคม วิชาชีพและสมรรถนะต่างๆ โดยให้ความสำคัญกับการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นวิชาชีพครูและมีสมรรถนะการเป็นครูภาษาจีนที่ดี โดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้ทางด้านภาษาและเทคโนโลยี ปรับปรุงรายวิชา และจัดวิชาเตรียมสอบ HSK เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งความเข้มแข็งทางวิชาการและทักษะที่จำเป็นในวิชาชีพ นอกจากนี้แล้วยังต้องพัฒนาอาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความสารถทางการจัดการเรียนการสอนและทางวิชาการ

ผลจากการวิจัยขั้นตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรพบว่า ปัจจัยภายในตามแนวคิด 4 Ms ประกอบด้วย 1) บุคลากรมี 9 ปัจจัยย่อย 2) งบประมาณมี 6 ปัจจัยย่อย 3) การบริหารจัดการมี 12 ปัจจัยย่อย 4) วัสดุอุปกรณ์มี 4 ปัจจัยย่อย และปัจจัยภายนอก 4 ด้าน คือ 1) ด้านสังคมมี 7 ปัจจัยย่อย 2) ด้านเทคโนโลยีมี 6 ปัจจัยย่อย 3) ด้านเศรษฐกิจมี 4 ปัจจัยย่อย 4) ด้านการเมืองมี 6 ปัจจัยย่อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ระบบการบริหารจัดการหลักสูตรไม่สามารถอยู่อย่างโดดๆ ได้ จำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับสภาวะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการบริหารหลักสูตรจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพ มีปริมาณเพียงพอ และได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการเพียงพอ ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแผนงานและโครงการ และต้องมีระบบการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้แล้ว การบริหารหลักสูตรยังต้องอาศัยข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกต่างๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้ แต่สามารถปรับตัวตามได้ เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการได้เตรียมพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ โดยให้ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรรู้และเข้าใจในธรรมชาติของปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและได้ประสบความสำเร็จ โดยรักษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมเหล่านั้นกับมหาวิทยาลัยให้สมดุลกันตลอดเวลา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meekhamthong & Saenpong (2017, pp.111-120) พบว่า ว่าสถานศึกษาจะดำเนินการระบบบริหารจัดการได้นั้น ต้องรู้บริบทหรือภาวะของสถานศึกษาของตนเองเสียก่อน โดยการสำรวจสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

ที่เกิดขึ้นภายนอกสถานศึกษา รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตร และจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคต่างๆ ที่สถานศึกษามีอยู่ โดยข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของสังคม

ผลการศึกษานวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน พบว่า แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรมีทั้งสิ้น 4 องค์ประกอบ คือ การวางแผนหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การกำกับติดตามนิเทศการใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตรตามกระบวนการบริหารเชิงระบบประกอบด้วย 16 แนวทาง มีร้อยละความถูกต้องและความเหมาะสม 77.7 ขึ้นไปทุกข้อ ทางนี้อาจเนื่องมาจากดำเนินการสร้างแนวทางมีการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งในการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริหารเชิงระบบ และการสร้างแนวทางซึ่งเป็นไปตามกระบวนการวิจัย อีกทั้งกระบวนการต่างๆ ก่อนที่จะได้มาเป็นแนวทางที่สมบูรณ์ ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการศึกษาในระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น และผลการศึกษาผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรมาผนวกกับผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการสร้างแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Insombat & Neramitra (2020, pp.159-170) ที่เสนอว่าหลักสูตรด้านครุศาสตร์ 1) ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ควรมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะ และคุณลักษณะสำคัญ 2) รูปแบบของหลักสูตรควรมีลักษณะเป็นหลักสูตรแบบบูรณาการ (Integrated Curriculum) ความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ เน้นการบูรณาการการทำงานร่วมกับการเรียนเพื่อให้นักศึกษามีประสบการณ์ การทำงานในสถานประกอบการจริง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในการเรียนรู้ในศาสตร์เกี่ยวกับการสร้างอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพอื่นได้นอกจากการประกอบวิชาชีพครู 3) การจัดการเรียนการสอนเน้นส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ของบัณฑิตสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 เช่นการทำงานร่วมกัน (Collaboration) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การแก้ปัญหา (Problem-solving) และการสื่อสารที่ดี (Effective Communication) กระบวนการเรียนการสอน สร้างทักษะที่จำเป็น โดยเรียนด้วยการลงมือทำ (Active Learning) เน้นการทำงานแบบเป็นกลุ่มหรือทีมเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคม (Society Interaction)

ผลจากการวิจัยขั้นตอนที่ 3 ผลการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่า ระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน มีความถูกต้องและความเหมาะสม ระบบการบริหารจัดการหลักสูตรประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) สิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยภายนอก 2) บริบทปัจจัยภายใน 3) หลักการ 4) จุดมุ่งหมาย 5) กระบวนการ (Process) กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรทั้ง 4 ด้านตามแนวคิดทฤษฎีเชิงระบบ 6) ผลผลิต (Output) 7) เงื่อนไขความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเชิงระบบของ Bittel (1978) ได้กล่าวว่า ระบบประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า (Inputs) หมายถึง ปัจจัยด้านทรัพยากรต่างๆ ซึ่งงบประมาณ บุคลากร วัสดุ สารสนเทศ

2) กระบวนการหรือระบบย่อย (Process) หมายถึง หน่วยระบบย่อยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
 3) ปัจจัยส่งออก (Output) หมายถึง ผลผลิตหรือการบริการ 4) ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) 5) สิ่งแวดล้อม
 ของระบบ (Environment) หมายถึง สังคม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยี

ผลการตรวจสอบระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนที่ผู้วิจัยพัฒนา
 ขึ้นนั้น ภาพรวมของระดับคุณภาพของระบบการบริหารจัดการ องค์ประกอบทั้งหมดมีความถูกต้องและความ
 เหมาะสมร้อยละ 77.7 ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการพัฒนาระบบการบริหารจัดการนั้นได้ศึกษา และ
 วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทฤษฎีที่จำเป็นต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตร และได้รวบรวมข้อเสนอแนะ
 จากผู้ทรงคุณวุฒิในการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการหลักสูตรในแต่ละองค์ประกอบ รายละเอียดของ
 ระบบการบริหารจัดการให้มีความชัดเจน และการออกแบบระบบการบริหารจัดการตามทฤษฎีเชิงระบบ ทำให้
 ระบบการบริหารจัดการหลักสูตรมีความเหมาะสมและความถูกต้องต่อการนำไปใช้ในการบริหารหลักสูตรให้กับ
 มหาวิทยาลัยลัยภัฏมากยิ่งขึ้น

ผลจากการวิจัยขั้นตอนที่ 4 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของระบบการบริหาร
 จัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน พบว่า
 ความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก
 กระบวนการร่างและพัฒนาระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนของ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบน ผู้วิจัยดำเนินการโดยผ่านกระบวนการร่างและพัฒนาตามขั้นตอน
 อย่างเป็นระบบ คือกระบวนการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบ ตรวจสอบยืนยันพัฒนาแบบและ
 ตรวจสอบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในเชิงการนำไปใช้ด้วย
 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Witchuwaranun & Chaiyapak (2017, pp.39-51) พบว่า การประเมินบริบทของ
 หลักสูตร ความเหมาะสมของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และผลผลิตของหลักสูตร สอดคล้องกับ
 ต้องการของสังคมปัจจุบันและสามารถนำไปปฏิบัติจริงในระดับมาก เนื้อหาส่วนใหญ่มีความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยหรือคณะครุศาสตร์ควรสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการหลักสูตร
 ระหว่างมหาวิทยาลัย ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา รวมทั้งสถานศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนตามบริบทพื้นที่
 ของแต่ละแห่ง ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาจีนภายในและนอก
 ประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการพัฒนาหลักสูตร ครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดและแนวนอน เพื่อ
 เน้นที่จะยกระดับความสามารถทางภาษาจีนของนักศึกษาและเพิ่มอัตราการสอบผ่าน HSK (การสอบวัดระดับ
 ความรู้ทางภาษาจีน) ของนักศึกษา

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีกลไกติดตามการนำผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรไปใช้ในการ
 พัฒนาคุณภาพหลักสูตร และการลงพื้นที่ศึกษาปัญหาเชิงลึกของหลักสูตรที่มีอยู่ โดยปรับปรุงหลักสูตร
 เนื้อหารายวิชาและตำราเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมตลาดแรงงานให้มากยิ่งขึ้น เพื่อ

มุ่งเน้นพัฒนานักศึกษามีความรู้ ความสามารถ ทักษะและวิชาชีพครูที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และยุคศตวรรษที่ 21

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนภาษาจีนในด้านผลงานวิชาการ เสริมความรู้ ทักษะและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนภาษาจีนมีวุฒิการศึกษาปริญญาเอกให้มากขึ้น และเพิ่ม ตำแหน่งวิชาการของอาจารย์ผู้สอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยและพิจารณาเกี่ยวกับการนำระบบการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชา ภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนบนไปทดลองใช้จริง

2. ควรมีการวิจัยกลยุทธ์การบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนสู่ความเป็นเลิศ

References

Akhasriworachote, A. (2018). **Research on the construction of undergraduate major in Chinese education in Thailand**. PhD thesis, Minzu University of china.

Chanwattanawong, R. (2014). **Teaching materials-curriculum development course**. [Online]. Available : <https://arit.dusit.ac.th/documents/catalog/view/8> [2022, June 6]. [In Thai]

Education Reform Commission. (2020) **THE NATIONAL REFORM PLANS EDUCATION (revised version), Royal Gazette**. [Online]. Available : <https://lamphuncity.go.th/wp> [2022, June 6]. [In Thai]

Insombat, B. & Neramitra, P. (2020, May-August). The Development of Higher Education Curriculum that Conforms with Country Development to Thailand 4.0: A Case Study of Nakhon Sawan Rajabhat University. **Rajabhat Maha Sarakham University Journal (RMU. J)**, 14(2), 159-170. [In Thai]

Meekhamthong, P. & Saenpong, K. (2562) Techniques for Analyzing Development Conditions for Strategic Planning of School. **NEU Academic and Research Journal**, 9(3), 111-120. [In Thai]

Office of the Education Council. (2016) **Research report for the development of Chinese language teaching in Thailand**. [Online] Available : www.onec.go.th [2022, June 6]. [In Thai]

Tangpakorn, B. (2020, May-August). Competence Development in Designing Chinese Instructional Packages of Students Majoring in Chinese Teaching Using a Creative and Productive Learning Model. **Journal of Curriculum and Instruction Sakon Nakhon Rajabhat University**, 12(34), 21-31. [In Thai]

Witchuwaranun, W. & Chaiyapak, P. (2017, September-December). Bachelor of Education Program Evaluation Kamphaeng Phet Rajabhat University. **The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal (GTHJ)**, 23(3), 39-51. [In Thai]

Wongwanich, S. (2007), **The research of need Assessment**. (2 nd ed). Bangkok : Publisher of Chulalongkorn University. [In Thai]